

Zimní

BŘEZEN 2012

Vážené rodiče,
prostřednictvím tohoto mimořádného vydání školního časopisu, který je vyhrazen pracím našich žáků, si Vás dovoluji co nejsrději pozdravit a přiblížit Vám současné dění na naší škole.

Nejaktuálnějším tématem v měsíci lednu a únoru byl a stále je zápis žáků do prvních tříd. O naši školu projevilo zájem prostřednictvím zákonných zástupců 127 dětí. V prvním kole bylo přijato 66 žáků, 54 žáků bylo „prozatím“ nepřijato, 7 žáků požádalo o odklad. Žáci nemohli být přijati z důvodů plné kapacity míst a nesplňovali kritéria, která odsouhlasila MČ Praha 8. Z důvodu velkého zájmu jsme oslovili našeho zřizovatele MČ Praha 8 a požádali o navýšení kapacity. Rada 1. února 2012 odsouhlasila navýšení kapacity a postoupila věc dále k jednání MHMP a MŠMT ČR. Věřím, že vše dobře dopadne a všichni, kteří budou mít nadále zájem o naši školu, budou přijati. Nejnovější zpráva k tomuto dění je, že MHMP povolil navýšení školní družiny od školního roku 2012/2013 na kapacitu 250 míst.

V měsíci lednu byly za Vaší pomoci uskutečněny volby do Školské rady. Současnou tříčlennou komisi zastupuje za zřizovatele paní Ing. Kateřina Teplá, za pedagogický sbor paní Mgr. Dagmar Jeřábková a za zákonné zástupce paní Ing. Renata Setnicková. Na první schůzi dne 8. 2. 2012 byla za předsedkyni zvolena paní Ing. Kateřina Teplá. Výsledky voleb naleznete na našich webových stránkách.

V prosinci byla Servisním střediskem vybudována centrální telefonní síť po všech objektech školy pro lepší komunikaci, jak uvnitř školy mezi zaměstnanci, tak mezi zaměstnanci a rodiči. Prostřednictvím přidělených linek se budete moci dovolat přímo k jednotlivým učitelům a pracovníkům školy. Od začátku měsíce března je zprovozněno nové telefonní číslo **286 010 8XX** (XX je linka příslušného zaměstnance školy). Všechny linky zaměstnanců školy najdete na našich webových stránkách.

V měsíci prosinci byly k deseti současným interaktivním tabulím zakoupeny a nainstalovány další dvě IA tabule, jedna na I. a jedna na II. stupni.

V rámci projektu, který vyhlásila MČ Praha 8, obdržela naše škola výukový systém Active Expression. V současné době všichni vyučující absolvují školení k tomuto systému.

Dále byla zrekonstruována poslední učebna, a to odborná učebna přírodopisu a chemie. Zakoupili jsme nový nábytek tj. lavice a židle, bylo položeno nové linoleum.

Před budovou školy a v prostorách vedení školy bylo obnoveno a vyměněno osvětlení. Tzn., že na celé škole je tato otázka vyřešena.

Na webových stránkách jsme pro Vás připravili v záložce „Formuláře“ nejdůležitější tiskopisy. Doufám, že tuto službu rádi využijete

13. – 15. března se uskuteční sběr papíru. Stejně jako na podzim, kdy jsme adoptovali výřečka malého v pražské ZOO, věnujeme získaný finanční obnos na další charitativní účely, a to tentokrát na Adopci na dálku. Rádi bychom adoptovali dítě ze země třetího světa. Věřím, že se této akce společně s námi zúčastníte.

Naši žáci se v průběhu zimních měsíců zúčastňují různých soutěží včetně odborných olympiád. Výsledky jsou vynikající. V mnoha předmětech se naši žáci umístili na prvních místech, někteří dokonce postoupili do krajských kol.

S kompletními výsledky Vás ráda seznámím v dalším čísle tohoto časopisu.

Za zmínku zcela určitě stojí, že opět chystáme velikonoční trhy a soutěž tříd o nejlepší velikonoční výzdobu.

V březnu zahájíme na žádost rodičů 2. tříd rozřazení dětí do jazykových tříd. Pojetí tohoto rozřazení bude modifikováno, abychom eliminovali negativní vlivy přijímacího řízení na některé děti a jejich rodiče. Žádost o zařazení vašeho dítěte do jazykové třídy opět naleznete na našich webových stránkách.

V tomto krátkém výčtu jsem vám chtěla přiblížit a nastínit dění na naší škole. Na závěr bych Vám chtěla všem popřát pevné zdraví, pohodu a zdárné zvládnutí závěru školního roku.

S pozdravem

Borcia Čelunská

Kdybych byla učitelka

Kdybych byla učitelka, byla bych na děti hodná, ale né moc. Nemá se to přehánět! Učitelka je těžké povolání, ale mě by to bavilo. Chodila bych s nimi do ZOO, do divadla, do kina, také bych se s nimi hodně učila, aby se v životě měly co nejlépe. Nejraději bych měla žáky, kteří se mnou spolupracují. Neměla bych ráda, kdyby zazvonilo a děti by si hned skládaly a já bych ani nedopověděla učivo. Nacvičovala bych s nimi divadlo, jak to dělá naše paní učitelka.

Dražská, 4.A

Kdybych byl učitel

Kdybych byl učitel, tak to by nešlo, protože na to nejsem psychicky postaven. Spíš tělocvikář nebo družinář, ale kdybych se tím musel živit, tak bych neměl jinou možnost. Děti by se se mnou asi nejlíp učily češtinu, vlastivědu a přírodovědu, protože to dobře zvládám. Jezdil bych s dětmi na školu v přírodě a jestli by byly hodné, tak by se tam nemusely učit. Potřeboval bych asi tři třídnice – na zapominání, záznam dětí a nekázeň. Chodil bych s dětmi do knihovny a do lesa, aby si někdy daly od učení volno. Za tři chyby bych dával ještě za dva. A nějakým hodným dětem bych dovolil, aby si při praktických činnostech a výtvarné výchově sedly vedle kamaráda. Dělal bych práci ve skupinách a různé hry. Kdyby nějaká skupina v soutěži vyhrála, dal bych jí bonbon jako paní učitelka. Dál mě nic nenapadá milý čtenáři, ale chtěl bych připomenout, že bych byl na děti hodný.

Vzory rodu středního

Město je robot rachotící
A v noci šelma bdící.
Lidé se míjí na ulici.
Zastavme se, usmějme se na spolubydlící.
Moře je slané
Jako má slza,
Skrývá tajemství,
o kterých se mi ani nezdá.
Kuře je klubičko zlaté.
Chtěla bych si s ním hrát
A ne ho grilované
pojídat.
Stavení je krásná vila,
Panelák i chaloupka milá.
Město, moře, kuře, stavení
V diktátech mi dají znamení.

Společná práce žáků 4.A

Iva a Hanička

Dnes se odpoledne vydala Iva k Haničce. Když si Iva s Haničkou vyndaly hračky, tak Iva řekla..... chci si hrát s koňmi! Ale Hanka řekla...ale já si chci hrát s panenkami... Ivu ale něco napadlo... budeme si hrát i s koňmi i s panenkami. Ale jak? Řekla Hanka. No, že panenky budou chovat koně. Hanka se usmála a řekla... Tak dobře. A obě si hrály
S čím chtěly, ale zároveň i s čím si chtěla hrát ta druhá.

Dana Čapková

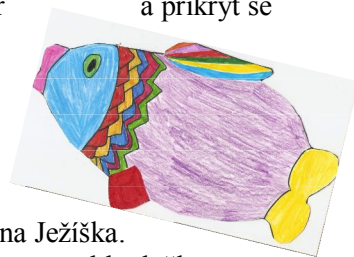
Když se večer stmívá

Někomu to přijde podivné, někomu strašidelné ale mně to přijde neobyčejně kouzelné a krásné. Největší dojem na mne vrhá stmívání v létě. Nejprve zapadá slunce a to vypadá, jako by se na obloze vysypal oranžový prášek. Hned po západu slunce nastane šero, šero už tak čarovné není. Je to, jako by nad oblohou vládnul temný, zlý král, než jakého jsem viděl u západu slunce. Když už je tma, tak se mi vůbec nechce ven, protože to působí velmi depresivně, obzvlášť, když jdu sám okolo hluboce dumajících keřů a stromů. Je to zvláštní, ale připadá mi, jako kdyby spaly a když kolem nich projdu, tak se probouzí a začnou hučet jakoby nesouhlasily, že se toulám večer venku. Když se chystám spát, tak zalehnu do postele a jelikož mám postel naproti velkému oknu, pozoruji, co se venku děje. Koukám se jak prší,

sneží, blýská se a padají kroupy. Ale všechny tyto nepříjemné záležitosti mají něco do sebe. Neláká vás to do překrásné, rozkvetlé přírody, ale můžete si s radostí dát ruku pod hlavu jako polštář a přikrýt se dobrým svědomím.

Dříve, teď a příště

Nazývám to pocitem dřívějším. Když jsem ještě chodila do školky nebo pak i do školy, tak jsem věřila na Ježíška. Každé ráno 24. prosince jsem se nemohla dočkat večera. Ten den mě strašně nudil, ale když přišel večer, tak mě ovládl pocit, že možná něco dostanu a přála jsem si vidět, jak Ježíšek přináší a skládá dárky, nebo jak se objeví záblesk, který zapálí prskavky, rozsvítí stromeček a pod tímto blýskavým světlem budou dárky, po kterých už celý rok toužím. Když jsme odešli spát, byla jsem smutná z toho, že zase musím čekat celý rok na tento den, a doufala jsem, že příští rok se mi určitě povede uvidět Ježíška nebo alespoň ten záblesk. Teď už vím, že to byla krásná lež. Vždycky jsem chtěla od této chvíle vidět rodiče v akci. Ztrácím ten pocit dárků a už nepočítám dny jako kdysi. Jsem zase šťastná z dárků, které přivážím ze zahraničí, když jsme někde se školou. Mám z nich obrovskou radost. Jsem ale i

nešťastná, že ztrácím dětství i ten pocit, nabírám dospělost. Je to někdy dobré, někdy to nestojí za nic. Nevím, jaké to bude příště, a nevím ani, kam vyrostu nebo jak budu vypadat. Někdy mě to zajímá a někdy si prostě zodpovím otázku: proč se zajímám o budoucnost, když žiju v přítomnosti. Stárnu a něco nabírám.

P.S. Inspiroval mě p.u. Trnka před Vánoci.

Míša Dvořáková 7.C

P.S. I love you / a review of the film/

I've chosen this movie because it's been probably always my favourite movie or at least one of them. It's an American drama film directed by Richard LaGravenese. It's based on the novel of the same name by Cecilia Ahern.

It's about a married couple Holly&Garry who live in New York city on the lower east side of Manhattan. They love each other but they're arguing all the time about the most useless things. Gerry had a brain tumor and he died one day. That was the time when Holly realized how much Gerry means to her.

Holly withdraws from her family and she lies in her apartment all day, and she ignores every call she gets. Her family and friends have decided to visit her on her 30th birthday. They want her to have some fun after all this time.

As they are setting in her apartment and they're recalling old times and telling each other about memories they have with Garry. Suddenly someone delivers the cake with a message from Garry. It's the first message of the several ones and all came to end with P.S. I love you.

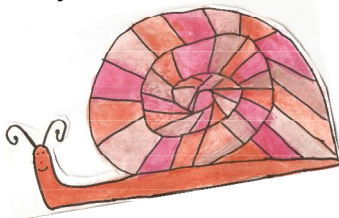
Every season she gets a new letter and every time she's really excited about it so that's probably when she wanted to start to live again. Then she got a letter from Garry when he wants her and her friends to go to Ireland. There Holly meets a singer who really reminds her of Garry and he was his childhood friend, too. Then her friends all happy tell her that one's getting married and the second one's pregnant. It caused that Holly was depressed again. At that time she discovered that she's really good at fashion and creating boots.

So as the movie comes to an end you can see that Holly's abandoned her fear of falling in love and the fear of living and she's starting a brand new life.

Holly was played by Hillary Swann & her husband by Gerard Butler.

Most of the parts were played in New York but then shot even in Ireland.

S.Trejtnarová, 8.B

Podzim

Barbora Heřmánková

Já mám ráda podzim,
když je krásně barevno.
Nazouvám si teplé botky,
ať jsou pěkně napevno.

Větrík fouká, vítr duje,

listí kolem poletuje.

Listí padá potichoučku,

jsou ho všude hromady,

našlapuji polehoučku,

vzpomínám na jahody.

Vzpomínám na léto, slunce

pouštím draka do nebes,

jestlipak mi létat bude,

chci to zkusit opět dnes.

Letí, letí pěkně vzhůru,

vidí bílá oblaka

a já toužím na chvíličku

proměnit se na draka.

Koukat z výšky do nebička,

vidět slunce peřinky.

Od zimy mám rudá líčka,

Zahřeju se u maminky.

Podzimní kouzlo

Andrea Zatloukalová

Podzim je krásný měsíc,

barev má v sobě nejvíc,

žlutou, červenou, zelenou i hnědou
podzimní kouzla vytvořit svedou.

A když se objeví,

všichni jsou veselí.

A proč by ne?

No přece podzim je.

Sbírat listí musíme,

a pak něco stavíme,

nakonec to zvojtíme,

Ale pořád to kouzlo je.

Podzimní kouzlo je super věc,

potvrdí vám to i vědec.

A když vám to nepotvrdí,

tak asi moc chytrý není.

No jó, podzim je prostě tak krásný,

až by jeho krásou oči žasly.

Ale pak přijde zima,

ta má kouzla jiná.

Podzim

Ondřej Bartoš

Podzim začíná,

když se nebe mračívá.

Děti s tátou pouští draky

na kopci hned za baráky.

Na chaloupce, na zahrádě,

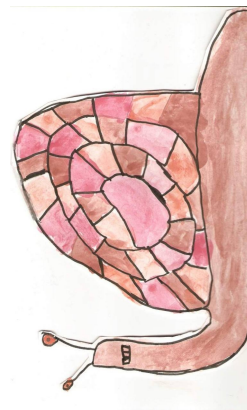
máme pořád v ruce hrábě.

Zahrádka by chtěla spát,

musíme ji přichystat.

Než napadne bílý sníh,

můžeme pak doma snít.

Ach to moje zlobení
Barbora Marešová, 5.C

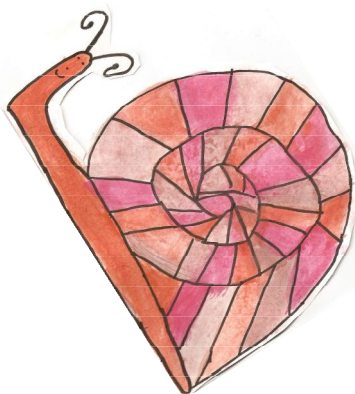
Tak vám povím, vážení,
že to moje zlobení,
na nervy mi pěkně leze,
vím, že všechno má své meze.

Buďte, prosím, shovívaví,
být hodná mě taky baví.
V duši klid a nohy v teple,
snad neskončím jednou v pekle.

Báseň
Blažej Jáchym, 5.C

Už žhnem touhou,
že za chvíli pouhou,
budem házet houbou.
Místo terče tabule,
nebo něčí kebulé.
Podle vzoru stavení,
házíme též kamení.
Oheň v koutku učebny,
může být i malebný.
Přiložíme učebnice,
tepla bude ještě více.
Nejlíp čmoudí matika,
což je psina veliká.
Učitelka křičí ouha,
další třídy chytla touha.

Slunce, Venuše a Měsíc
Lucie Vomelová, Anna Koubová; 5.B

Slunce je vlastně hvězda,
jen je o hodně blíž,
je pravda, že se to nezdá,
ale ty mi snad nevěříš?
Venuše vlastně není hvězda,
jen je z planet nejbliž,
je pravda, že se to nezdá,
ale ty to dobře víš.
Měsíc vlastně nesvítí,
jen odraz Slunce na něm je,
teď je menší, teď zas větší,
za vše Slunci děkuje.

Vánoce
Lucie Vomelová, Anna Koubová
Agáta Tršová; 5.B

O Vánocích jsme všichni spolu,
sedíme u vánočního stolu.
Spolu kapra večeříme,
dárky si pak rozbalíme,
z toho, co dostaneme, radost máme.
Každá hra a hračka,
každá kniha, knížka,
z dárku, který dostaneme,
vždycky radost máme.

Mikšovský

*Kdybych byl učitelem
Milí čtenáři, musím říci,
že učitelem být nemohu,
protože bych to psychicky
nevyládl. Nervově bych to
nevydržel, kdyby na mě
vsídlí všichni řáci pohřkovali.
Kádeli se při hodině. Káseli
s fixami a podobně. Když
já bych tím učitelem
byl, snažil bych se řáky
sautjmout. Jak bych je
měl saujmout? Celkům
bych to vysvětlil jako
PChru. Holčkám bych to
vysvětlil jako bales. Těm
co to nechápou ani jako
PChru nebo bales, řekl
bych řáky hberý. To chápe
abý mu to vysvětlil jako
dítě dítě si. Proto naši*

*paní učitelku obdivuji,
že to s námi vydrží.*

